

hverve et større Areal paa Sjllands Vestkyst ved Buur Holdeplads i Holstebroegnen. Udgiften var anslaaet til i alt 250,000 Kr. Forhandlingerne om dette ny Forslag var for saa vidt ikke videre spændende. Grev Holstein-Ledreborg, Flertallets daværende Ordfører, stod op og erklærede, at dette Forslag skulde nyde en tidsvarende Behandling, og denne "tidsvarende Behandling" gik i Praksis ud paa, at Forslaget blev sendt i Udvalg og kom ikke frem. Men alligevel passerede der noget i denne Samling, som det maaste kunde have sin Interesse at nævne; det var det, at der ved Finanslovens 3dje Behandling i Marts Maaned dukkede et Forslag op, ikke fra Hærudvalget, der havde denne Skydebane til Behandling, men fra 15 Medlemmer her i Tinget, et Forslag, gaaende ud paa, at Staten skulde indløbe Arealer til Stovbeplantningovre i den Egn, som jeg allerede har nævnt. Dette Forslag som som sagt frem som Vædringsforslag til Finansloven; det skiftede hurtig Stikfelse, idet Ordene: "til Stovbeplantning" bleve tagne ud deraf, men det blev dog bestemt udtalt af Forslagsstillerne, at det skulde være til Stovbeplantning alligevel; Sagen var dog den, at det var Skydebanen, der var stukken ind her imellem Naaletræerne. Resultatet blev dog til syvende og sidst, at Vædringsforslaget blev taget tilbage og ikke kom til Afstemning, altsaa Hovedresultatet var det andet. Det var det samme som første Mar. Regeringen fandt saa, at det var betimeligt at forelægge Forslaget oppe i det andet Ting; det passerede hurtigt gennem dette uden at komme i Udvalg og kom saaledes fra Landstinget her ned i Folketinget. Da vi her i Tinget saa Forslaget 3dje Gang, for ikke at sige 5te Gang, naar vi tage det i sin Helhed, saa fandt vi fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, at det nu var paa Tiden, at der blev sagt ren Bæst, saa at baade Regeringen og Befolkningen derovre i det vestlige Sjlland vidste, hvor dette Ting stod, og hvad man kunde vente. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojfen), som bestandig ved de forskellige tidligere Behandlinger havde tiltraadet at henvise dette Forslag til Udvalg og give det en tidsvarende Behandling — for at bruge Holstein-Ledreborgs Udtryk — foreslog ogsaa denne Gang, idet han hævdede, at det var bedst stemmende med Tingets Værdighed, at henvise Forslaget til et Udvalg; Tingets Værdighed fik sit Offer, og Forslaget blev sendt i Udvalg, nemlig til Finansudvalget. Det kom dog forholdsvis hurtigt tilbage til Tinget, idet Finansudvalget efter nogen Overvejen var naaet til det Resultat, at det maatte indstille For-

slaget til Forsættelse. Dermed var denne Sag forsvunden for anden Gang. Nu dukker den imidlertid op igen i en kolossal Stikfelse; nu er man atter gaaet ud i Kalvebodstrand, man har forladt den vestligste Kyst og vil til at arrangere sig ved Kalvebodstrand. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkelthederne i dette Forslag, thi jeg tror, det er overflødig, jeg antager, at dette Ting finder det rigtigt at fastholde den Stilling, som det har fastholdt over for det under dets forskellige Stikfelse. Jeg antager ikke, at der er nogen Grund til at indlade sig paa en i Enkeltheder gaaende saglig Imødegaaelse af dette Forslag. Det maa være nok at sige, at det Ministerium, som Mar. efter Mar. har brugt Millioner ud over dette Tings Bevilling, maa ikke tro, at dette Ting vil tage imod, jeg vil ikke sige denne Haan, men vil give sig selv den Ydmygelse, som det vil være at sige: ja, høstærerede Krigsministerium, nu er der anvendt mod vor Vilje Mæster af Millioner, nu er Kassen tom, og vi se, at der kan være Vaande, men vi ville hjælpe Eder, vi ville sige, vær saa god, udskriv et Statslaan paa 2½ Million, vi se ingen anden Udvej, og vi have Vilje til at hjælpe Eder ad den. Jeg siger, den Ydmygelse tør jeg forudsætte, vil dette Ting ikke underkaste sig, og derfor er det overflødig at spille mange Ord paa den Sag. Man kan ganske simpelt og dristigt, tror jeg nok, og jeg taler ikke uden Haab, anbefale det høje Ting at gaa til at nægte Sagens Overgang til 2den Behandling. Det er i Sandhed en tidsvarende Behandling, som det hed i Slutningen af 80erne, ikke alene af Hensyn til det, som jeg har nævnt, det storpolitiske, for at bruge det Ord, der skal være moderne, men ogsaa af Hensyn til den økonomiske Bevægelse, der er oppe. Det er blevet sagt, og det har ogsaa været skrevet om det i Bladene, at Regeringen havde forbeholdt os en Overraskelse paa Agraromraadet, maaste det er denne Overraskelse, her er jo Tale om Jordindvinding, det er et Jordspørgsmaal, og vi have behandlet dette Spørgsmaal udførligt de foregaaende Dage. Er det maaste Regeringens Overraskelse paa Agraromraadet? Jeg vil sige, at lige saa uvillig som Konseilspræsidenten har stillet sig lige over for de Agrarspørgsmaal, der virkelig have Betydning, ligesaa uvillig bør dette Ting — det kan ikke andet — stille sig lige over for dette Agrarspørgsmaal fra Regeringens Side. Jeg vil slutte med at sige, at jeg haaber, at lige saa lidt som dette Ting vilde stikke sig paa Naaletræerneovre i Holstebroegnen, lige saa lidt vil det gaa i Vandet ved Kalvebodstrand. Med disse Ord skal jeg anbefale